

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Tatarczak

przy udziale Protokolanta: Anny Kuli

Prokuratora: Alicji Olech

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016r.

sprawy **P. G.**

syna K. i U. z domu T., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 września 2015r. w B. Gm. W., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki H. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,77 mg/l, 0,76 mg/l, 0,49 mg/l, 0,54 mg/l alkoholu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z/s w Świdniku sygn. akt III K 883/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy czym wskazanego powyżej czynu dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyżej wskazanym wyrokiem w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178§1 kk, czym nie zastosował się do decyzji Starosty L. nr (...) (...) z dnia 26 stycznia 2015 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o czyn z art. 178§4 kk w zw. z art. 178§1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk

I. oskarżonego **P. G.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178§4 kk w zw. z art. 178§1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 178§4 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§3 k.k. orzeka wobec oskarżonego dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł (siedemdziesiąt) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem opłaty

III K 1061/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 września 2015r. oskarżony P. G. spożył alkohol w postaci trzech piw – łącznie 1,5 litra piwa. Po upływie około 15-30 minut od zakończenia konsumpcji piwa kierował samochodem marki H. o nr rej. (...). Będąc w stanie

nietrzeźwości (0, 77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) około godziny 16tej prowadził pojazd po drodze publicznej, przemieszczając się na trasie S. – C. – Z.. Do przejechania miał odcinek około 7 km. Podczas prowadzenia samochodu w miejscowości B. (Gmina W., województwo (...)) około godziny 16tej doszło do kolizji drogowej z jego udziałem.

Po przewiezieniu do KP N.oskarżonego powtórnie poddano badaniu na stan trzeźwości. O godz. 18.16 miał 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godz. 18.30 – 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 16 października 2014r. w sprawie sygn. akt III K 883/14 Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku uznał P. G. za winnego popełnienia występku z art. 178a§1 kk. Wspomnianym wyrokiem orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku oraz obowiązek zwrotu prawa jazdy. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 24 października 2014r. Zakaz obowiązuje oskarżonego od dnia 24 października 2014r. (dzień zwrotu prawa jazdy) do dnia 24 października 2015r.

Ponadto decyzją nr (...).(…) z dnia 26 stycznia 2015 roku Starosta L. cofnął P. G. uprawnienia prawa jazdy w związku z niepoddaniem się kontrolnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

Oskarżony ma średnie wykształcenie, wyuczony mechanika samochodowego. Nie pozostaje właścicielem nieruchomości, bądź ruchomości o istotnej wartości materialnej. Zarabia miesięcznie około 1.600 zł miesięcznie, przy czym ma na utrzymaniu niepracującą żonę i dziecko w wieku 2 lat i 3 miesięcy. Obecnie jest żonaty. Deklaruje chęć podjęcia leczenia z uzależnienia od alkoholu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z zeznań **P. S.** (k.62-62v, k.2v ze zbioru C), dowody z dokumentów - uznane za prawdziwe jako autentyczne, pochodzące od uprawnione do ich sporządzenia podmioty, nie kwestionowane - w postaci protokołów badań (k.5,6), świadectwa wzorcowania (k.7-8), pisma Starostwa Powiatowego w L. (k.16), danych o karalności (k.17-18), wyroku w sprawie sygn. akt III K 883/14 (k.20-21), danych osobopoznawczych (k.26), informacji o dochodach (k.35), decyzji Starosty L. (k.37-38), umowy o pracę (k.58), zaświadczenia lekarskiego (k.59) oraz w oparciu o wyjaśnienia **P. G.** (k.61v).

Oskarżony **P. G.** (k.61v) przyznał się do prowadzenia samochodu w dniu 6 września 2015 w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił, iż około 15-30 minut przed rozpoczęciem jazdy zakończył spożywania alkoholu – trzech piw, każde o pojemności pół litra. Do przejechania miał odcinek 7 km. Potwierdził fakt badania stanu trzeźwości. Miał świadomość obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów. Wiedział także o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych - prawa jazdy. Fakt kierowania samochodem tłumaczył problemami rodzinnymi.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę. Brak podstaw by kwestionować jego relację jako spójną, logiczną, z przy tym co istotne korespondującą z pozostałymi dowodami w sprawie. W szczególności dowód z zeznań **P. S.** (k.62-62v, k.2v ze zbioru C) – obdarzony walorem prawdy jako spójny, pochodzący od postronnej osoby – potwierdza fakt badania oskarżonego, stwierdzenia jego stanu nietrzeźwości.

Przystępując do kwalifikacji prawnej czynu Sąd zważył, co następuje:

Przypisany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona występkę z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k

Do znamion przestępstwa stypizowanego w art. 178a§1 k.k. należy prowadzenie przez sprawcę znajdującego się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W art. 178a§4 k.k. określono kwalifikowany typ przestępstwa m.in. z uwagi uprzednie prawomocne skazanie sprawcy za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, bądź dopuścił się czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Zgodnie z art. 115§16 pkt 2 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi w szczególności wtedy, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego przez pojazd mechaniczny należy rozumieć pojazd silnikowy (vide uchwała SN z dnia 12 maja 1993r., OSNKW 1993/5-6/27). Zgodnie zaś z definicją ustawową sformułowaną w art. 2 pkt 32 i 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym (Dz.U. nr 98, poz. 602 z późn. zm) pojazdem silnikowy jest pojazd wyposażony w silnik, za wyjątkiem motoroweru i pojazdu szynowego, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h.

Z kolei do znamion występków z art. 180a kk należy zachowanie sprawcy, który na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Jak wynika z ustaleń faktycznych w dniu 6 września 2015r. mając 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc będąc w stanie nietrzeźwości, kierował samochodem osobowym marki H. – pojazdem mechanicznym. Poruszał się po drodze publicznej, dostępnej dla ruchu pojazdów, a więc w ruchu lądowym. Co istotne popełniając czyn był już uprzednio skazywany za przestępstwa z art. 178a§1 k.k. na kary pozbawienia wolności, obowiązywał go wynikający z wyroku w sprawie sygn. akt III K 883/14 zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na podstawie decyzji Starosty L. miało nadto cofnięcie uprawnienia do kierowania pojazdami.

Od strony intelektualnej i wolitywnej okoliczności czynu wskazują na świadomość i chęć jego popełnienia przez oskarżonego. P. G. spożywał alkohol. Jako pełnoletni mężczyzna, będąc już skazywanym za jazdę w stanie nietrzeźwości samochodem, znał skutki jego działania, miał świadomość jego występowania w organizmie (wydychanym powietrzu). Pomimo tego kierował samochodem, a więc wykonywał skomplikowany zespół czynności wymagający zaangażowania świadomości i woli. Miał przy tym świadomość uprzedniego skazania za przestępstwo z art. 178a§1 k.k., obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz decyzji Starosty L. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Powyższe dobitnie wskazuje na działanie w zamiarze bezpośrednim.

Przystępując do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć w sprawie Sąd zważył, co następuje:

Przypisany P. G. czyn cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony poruszał się pojazdem mając stężenie alkoholu zdecydowanie przekraczające próg określający przestępczy charakter czynu. Dopuszczył się inkryminowanego zachowania wypełniając znamiona dwóch występków, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Był uprzednio karany za przestępstwo, ale wyłącznie jeden raz. Na korzyść dostrzec trzeba wyrażaną przez oskarżonego skruchę. Okoliczności te w szczególności stanęły u podstaw wymierzenia P. G. kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy. Orzeczona sankcja pozostaje współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, zapewni właściwe oddziaływanie społeczne oraz zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy.

Absolutnie brak podstaw, aby P. G. skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. W przypadku skazania za występki z art. 178a§4 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary jest możliwe jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach (art.69§4 k.k.). W realiach przedmiotowej sprawy takich okoliczności brak.

W oparciu o art. 42§2 k.k. Sąd orzekł obligatoryjny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Z kolei na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej także obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych.

Rozstrzygnięcie o kosztach wynika z zastosowania art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. tekst jednolity 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.).